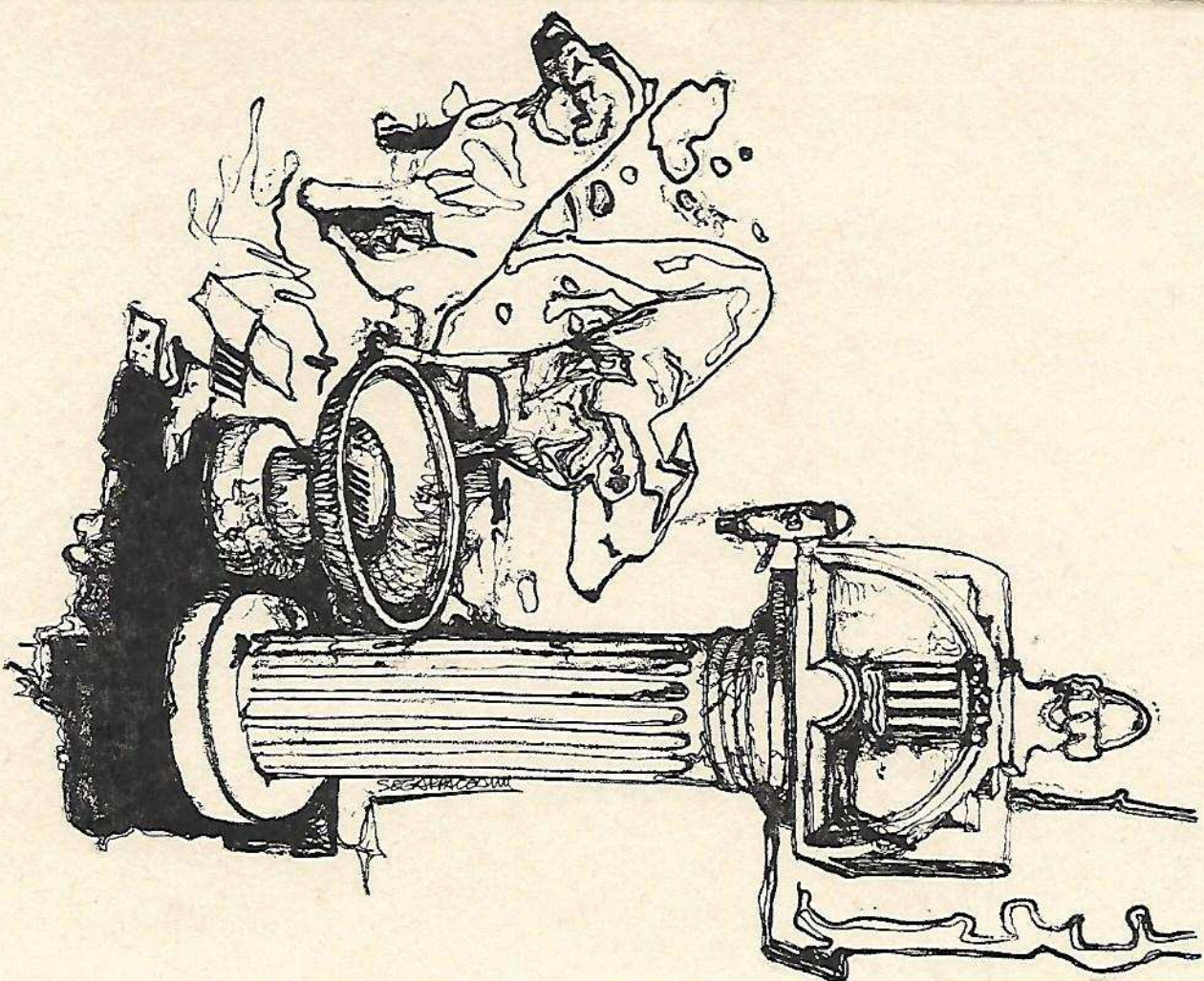

Nº 882

Dibuix original de Segarra-Codina
Recopilació de dades històriques de Joan Rosàs

D'aquesta novena Nadala, editada per Amics de Badalona,
s'han imprès 1.150 exemplars numerats.

1987

Quan, fa dos mil anys, els romans fundaren Badalona, pensaren tot seguit a fer-hi arribar aigua abundosa. A més a més d'una part del gran aqüeducte subterrani fet per ells, al Museu hi ha el que, probablement fou una font romana. Des dels fragments de canonades de plom fins a construccions com ara les termes, les piscines o la gran cisterna del «pou de Sant Anastasi» tot ens parla de la importància de l'aigua en els primers segles de la Ciutat. Passat el temps i a mesura que la població augmentava, el Consell Municipal i alguns particulars es preocuparen de fer arribar més aigua a través de mines i altres conduccions. L'aqüeducte del carrer Fluvià, que introduïa l'aigua al Clos de la Torre fou, fins fa pocs anys, una construcció típica de Dalt de la Vila. La mina de Santa Coloma, de propietat particular, donava aigua per regar els horts però, com que no era suficient, molts pagesos tenien sínies. La mina del Comú proveïa les fonts públiques. Fins a finals del segle passat n'hi havia una Dalt la Vila, una a la carretera, una a can Folch, una al carrer Rector i una altra a la plaça Maignon on anaven les dones amb càntirs i altres recipients a buscar l'aigua potable. Les cases que tenien una aixeta amb aigua dins del propi domicili eren escasses i rebien l'aigua de la mina de can Solei. Tot i que algunes cases tenien pou propi, la majoria d'elles es proveïen d'algunes cases riques, que en tenien sobrant, i la donaven als veïns que en necessitaven. Aquest origen té la font de ca l'Arnús, que enguany és commemora el seu primer centenari, dedicada a la memòria de l'il·lustre patrici Roca i Pi. L'any 1892, l'Ajuntament encarregà la construcció de fonts com la que il·lustra el dibuix d'aquesta Nadala, que foren dissenyades per l'arquitecte Francesc Rogent i Pedrosa. Encara que restaurades, se'n conserven cinc, d'aquestes fonts originals i tot un requitzell de noves reproduccions, amb la identificació característica de l'escut oficial de la ciutat. Avui però, l'estampa de la dona anant a la font, a Badalona, forma part del passat.